

EXCURSIÓ I VISITA CULTURAL AL MUSEU DE LES MINES DE CERCS

Diumenge, 16 de setembre del 2007

Itinerari: Sortida amb autocar a les vuit del matí, de davant de l'estació del carrilet, en direcció a Berga, parant per esmorzar (no inclòs en el preu) i continuar el viatge fins Sant Corneli, on, dalt d'un trenet, farem una visita guiada per l'interior de la mina de Sant Romà. També veurem el museu i un audiovisual sobre la colònia minera.

Acabada la visita ens traslladarem al restaurant per fer un excel·lent àpat. Ben dinat, i després d'una mica de sobretaula, anirem fins el monestir Santa Maria de Queralt "el balcó de Catalunya", on gaudirem d'unes precioses vistes, reprenent després el viatge de tornada fins a Sant Boi, per arribar prop de les 7 del vespre. Preu (inclòs viatges, dinar, visites i trenet): socis 28€ / No socis 30€
Per a inscripcions a partir del dia 3 de setembre: Llibreria Isart (plaça Presas)
Nota: Les places son limitades: no feu tard a la inscripció, ni a la sortida de l'autocar. Els seients de l'autocar seran escollits per ordre d'inscripció.

CONCERT D'HAVANERES

A càrrec del grup VORAMAR

Dissabte, 29 de setembre del 2007

a les vuit del vespre a la Plaça de l'Ajuntament

**I a la mitja part
moscatell i galetes
per a tots els assistents
En cas de mal temps,
el concert es farà a
l'ATENEU FAMILIAR
(entrada gratuïta)
NO HI FALTEU !**

EL SANTUARI DE SANTA MARIA DE QUERALT

El Santuari es troba al capdamunt de la Serra de Queralt. Està situat a una alçada de 1200 metres. Per la seva peculiar ubicació se l'ha anomenat el "balcó de Catalunya". L'amplitud del seu paisatge i les sensacions que provoca justifiquen pujar a Queralt. L'indret on avui s'aixeca el santuari correspon, segons que sembla, a l'espai que hauria ocupat el castell de Guillem de Berguedà.

El conjunt de Queralt l'integren el Santuari on es venera la imatge de la Mare de Déu de Queralt i un notable edifici annex que acollí al seu moment l'hospederia del Santuari on avui hi ha el restaurant i l'estació del funicular inclinat que hi accedeix des dels aparcaments. Hem de considerar igualment part del Santuari l'església de La Cova on, segons la llegenda, fou trobada la imatge de la Mare de Déu.

L'actual església és un edifici construït al segle XVIIIè. Originàriament hi hagué un monumental retaule barroc fet per en Pere Costa, destruït el 1936.

El temple és d'estil renaixentista i es compon d'una nau central amb dues de laterals. Té una sagristia molt espaiosa. Damunt la sagristia hi ha el cambril de la Mare de Déu igualment espaiós. El projecte de l'actual retaule es deu a l'arquitecte Ramon Masferrer (1958), mentre que l'altar actual fou pensat per Mn. Josep M. Ballarín (1965) quan fou capellà custodi del Santuari. La portalada que dona accés al temple és obra de l'arquitecte Josep A. Coderch (1966) que feu una restitució molt simple però molt ben trobada a la funcionalitat originària de l'edifici. Als anys setanta s'acabà el campanar (una torre circular que s'aixeca independent al costat de l'església) i s'hi col·loquen les noves campanes.

Als anys 90 s'escomet una restauració definitiva de l'interior de l'església i el cambril sota la direcció de l'arquitecte berguedà Lluís Boixader que li ha conferit l'actual aspecte. Ja sota la direcció de l'actual capellà custodi, Mn. Ramon Barniol, s'han emprès les últimes reformes importants per a la conservació del Santuari com són la costosa separació de les parets de l'església i la roca viva així com la resolució definitiva dels fums dels llantions amb la construcció d'un nou espai que ha originat una nova capella lateral. Igualment forma part del santuari l'edifici annex a l'església, dessorra mateix del campanar, de nova planta, destinat a refugi. Es tracta d'un espai gran i espaiós i condicionat per a rebre grups.

LA IMATGE DE LA MARE DE DEU

Es tracta d'una petita talla de fusta d'uns cinquanta centímetres d'alçada. Representa la Mare de Déu asseguda. Amb la mà esquerra agafa el seu fill situat dret damunt el genoll el qual sosté un llibre amb la mà esquerra mentre beneeix amb la dreta. Amb la mà dreta sosté una oreneta, animal que ha esdevingut el símbol de Queralt. El peu esquerre de la Mare de Déu trepitja una faristela. La imatge, documentada des del S. XIVè. és, en definitiva, un exemplar gòtic que conserva trets romànics molt marcats. Tot i tractar-se d'una imatge molt rústega, el seu rostre és captivador per la seva mirada i el seu somriure.

LA COVA

Adossada a la roca de Queralt hi ha l'oratori conegut com a la cova de Sta. Helena, lloc on la tradició situa la troballa de la imatge de la Mare de Déu de Queralt per un pastor.

LA LLEGENDA DE LA TROVADA

Segons una antiquíssima tradició, els ramats i les vacades de Vilaformiu solien pasturar per les solanes de Campmaurí i vessants de Queralt. Un bon dia el pastor veié com un dels bous s'enfilava costa amunt amb una faisó totalment incomprendible. No el pogué atrapar fins a la meitat de la cinglera del Castell Berguedà (nom amb què es coneix el cim més alt de la serralada). En arribar-hi, amb gran sorpresa veié el bou agenollat davant una petita imatge de la Mare de Déu mig amagada.

L'agafà, l'embolicà amb la seva caputxa i, recollint els ramats, se'n tornà a casa seva. Quan volgué ensenyar la imatge, aquesta havia desaparegut. L'endemà la trobà al mateix indret. Novament se l'endugué i una altra vegada desaparegué del seu embolcall. La gent de Vilaformiu decidí de pujar fins aquell indret i van veure la imatge entaforada en un replec de la roca a l'ombra d'un cirerer que havia florit fora de temps. A partir d'aquell moment entengueren que la imatge volia ser venerada en aquell mateix indret.